

MUSIKKONSERVATORIET
FALUN 50 år

Foto: Leif Åke Wiklund

Musikkonservatoriet Falun jubilerar

Landstinget Dalarna är för de allra flesta synonymt med hälso- och sjukvård. Få vet att vi sedan 50 år tillbaka bedriver en musikutbildning på toppnivå för unga talangfulla blivande musiker. En värdefull verksamhet som hör hemma inom Kultur och bildning och som vi alla är mycket stolta över.

En utbildning som är i ständig utveckling, men som genomgående haft sitt fokus på att ge de studerande undervisning med hög kvalitet och med målet att de som så önskar ska kunna gå vidare till högre musikutbildningar. Skolan har genom alla år bibehållit sin kvalitet och sitt nationellt goda rykte. Många före detta studerande återfinns i orkestrar eller som solister i Sverige och världen över och en hel del har även återvänt till Dalarna. Folkmusiker, jazzmusiker, orkestermusiker, solister, kompositörer, dirigenter som alla kan vittna om betydelsen av en utbildning som lagt grunden till ett framtida yrkesliv inom musiken. En skola med engagerade, inspirerande lärare, god sammanhållning och med en stor kärlek till musiken.

Musikkonservatoriet Falun syns och hörs i många sammanhang. Från deras egna återkommande framträdanden inom klassisk- folk- och jazzmusik till konserter på Slottet i Stockholm eller andra nationella samarbeten. Sedan många år har de bland annat ett samarbete med Tonsättarskolan på Gotland, då de studerande får tillfälle att uruppföra nyskriven musik och varje år utses stipendiater på skolan att få vara solister med Dalasinfoniettan.

Ja, det finns mycket att vara stolt över när det gäller Musikkonservatoriet Falun och när skolan nu fyller 50 år vill vi bara stämma in i hyllningskören och sjunga: Ja, må ni leva uti hundra år – och därmed önska skolan minst lika många framgångsrika år till!

Gunnar Barke
Landstingsstyrelsens ordförande
Landstinget Dalarna

Malin Lagergren
Chef för Kultur och bildning
Landstinget Dalarna

Ur innehållet

Rektor har ordet	sid 4
Ge allt!	sid 6
Operauppsättningar	sid 12
Skola för framgång	sid 13
Unikt samarbete	sid 15
Sofia & Pelle	sid 20
Jazz & folkmusik	sid 22-23
Vänner för livet	sid 25-27

Produktion

Ansvarig utgivare:
Gabriel Lindborg
Redaktör:
Ann-Louise Rönestål Ek
Layout:
Michael Marklund,
kommunikationsavdelningen
Landstinget Dalarna
Omslagsfoto:
Thomas Fahlander
Tryck:
Printeliten 2018

Musikkonservatoriet Falun

Daljunkaregatan 11
791 37 Falun
023-49 02 13
musik.konservatoriet@
ltdalarna.se
www.musikkonservatoriet.com
www.facebook.com/
musikkonservatoriet

Tradition i ständig förnyelse

Från starten 1967 och fram till idag har Musikkonservatoriet Falun stått för tradition och förnyelse. Redan från start lades grunden för det koncept som ännu råder och som varit ett framgångsrecept genom alla år och utbildningsreformer.

Kvalitet

Vad är det då som utmärker undervisningen vid Musikkonservatoriet Falun och som gör skolan framgångsrik? Jag skulle säga att den viktigaste faktorn är synen på hög kvalitet. Kvalitet är ett begrepp som ofta lyfts fram på olika sätt i utredningar och direktiv, men som är svårt att definiera. För oss står det för gedigna grundkunskaper, en genomarbetad teknik på sitt instrument, grundläggande och utvecklad kännedom om musikaliska uttryck i olika genrer, förmåga att själv och tillsammans med andra gestalta musiken konstnärligt, respekt för andra musikers uttryck och få rutin att framträda inför åhörare. Att studera på Musikkonservatoriet Falun är inte en quick fix – det är motsatsen. En elev på Musikkonservatoriet Falun lär sig på riktigt, något som kräver arbete och tid. För ett par år sedan träffade jag två tidigare elever, som nu gick sina sista år på musikhögskolan. De sa att "det var ju på Musikkonservatoriet som man lärde sig något. Det är de kunskaperna vi använder oss av än idag".

*Gabriel Lindborg, rektor
Musikkonservatoriet Falun.
Foto: Stefan Ek*

Samarbeten

En central faktor är våra olika samarbeten med olika aktörer i musiklivet. Dessa samarbetsprojekt är ovärderliga tillskott till den reguljära undervisningen. Här följer några exempel: två årliga samproduktioner med den professionella orkestern Dalasinfoniettan, deltagande i Stockholm Youth Jazz Festival, folkmusiklinjens besök hos storspelmän, nutida musikprojekt med Gotlands Tonsättarskola, operaprojekt med professionella regissörer och kompositionslinjens samarbete med Gävle Symfoniorkester. Det stora antalet årliga samarbeten med det professionella musiklivet har i många fall varit avgörande för våra elevers yrkesval.

Kompetens

Vi har en ytterst kompetent, hängiven och engagerad lärarkår. Att undervisa på denna nivå kräver specialistkunskaper och vi har hittills alltid lyckats rekrytera skickliga lärare. Vi vet att det finns ett stort intresse från musiker i hela landet att få undervisa

Foto: Hossein Salmanzadeh

hos oss. Jag tror att det dels beror på vårt grundmurade kvalitetsrykte och det resultat vi visar, dels på att vi inte tummar på undervisningstiden på huvudinstrumentet – eleverna får mer undervisningstid hos oss än på de allra flesta utbildningar, musikhögskolorna inbegripet. Det ger resultat!

Nationellt intresse

Varför är det viktigt att bedriva högskoleförberedande musikutbildning på hög konstnärlig nivå?

I takt med att kulturskolorna har fått mindre resurser för musikundervisningen krävs allt mer av de musikhögskoleförberedande utbildningarna för att de sökande till musikhögskolorna ska hålla tillräckligt hög nivå. Detta är väsentligt för att de som examineras vid de svenska musikhögskolorna ska stå sig i den allt hårdare internationella konkurrensen. Idag ska allt gå fortare. Målbilden för många unga är att bli artist genom att slå igenom i olika idol-program och musiken

produceras på dator. Det långsiktiga arbetet med gedigna kunskaper och insikter blir lidande. På Musikkonservatoriet Falun är musikskapandet, som jag skrivit tidigare, ingen quick fix. Vi står för fördjupade konstnärliga insikter, som en motpol till en förytligad konstsyn. På samma sätt som film skulle bli trist om allt var lättsam underhållningsfilm, så skulle musiken bli ointressant om bara enkel populärmusik spelades. Högkvalitativ konst är nödvändigt för att vi inte ska tröttna.

Musiken är tidlös

Högkvalitativ musik inom konstmusik, jazz och folkmusik är en fantastisk skatt som vi inte får tappa bort. Även om musiker och tonsättare har olika ideal i olika tider så är musiken tidlös. Klassisk musik eller en polska från 1800-talet berör lika mycket idag som när den skapades. Det är en del av vårt kulturarv som måste hållas levande och föras vidare till kommande generationer. Genom kunskap och förankring i vår egen kulturhistoria står vi beredda att utveckla

musiken med dagens influenser och förutsättningar.

Ytterst är rätten att få uttrycka fördjupade insikter, genom olika konstformer och utan direkt kommersiella syften, en demokratifråga och ett kännetecken på ett civiliserat samhälle.

Framtiden kräver kvalitet

De kvaliteter som på Musikkonservatoriet Falun skapas av kompetens, lärartäthet, hängivenhet och innovativ förmåga utgör ett riktmärke för all utbildning i Sverige i allmänhet och all musikutbildning i synnerhet. Väl medvetna om detta faktum är vi idag stolta över att nu fira 50 år, och med stor nyfikenhet och tillförsikt tar vi oss därefter an de kommande 50 åren. Musikkonservatoriet Falun är en skola som alltid har och alltid kommer att ha som mål att förverkliga begåvade ungdomars drömmar om ett liv med musiken.

Gabriel Lindborg, rektor

Beredda att **GE ALLT!**

Möt fyra elever vid Musikkonservatoriet Falun under jubileumsåret 2017/18.

Ett inspirerande samtal om glädjen som musik och musikutövande skänker, här och nu på skolan.

Men också tankar om framtiden.

Jag sitter ned med fyra elever vid Musikkonservatoriet Falun detta vårt jubileumsår och alla kommer de från olika delar av landet. Vi smakar på ordet 50-årsjubileum och är överens om att det onekligen är en imponerande siffra, som inger respekt, när man sätter den i relation till olika estetiska program som sedan slutet av 90-talet poppat upp likt svampar ur jorden i de flesta av landets kommuner. Samtalet är måhända en aning trevande till en början men ganska snart höjs temperaturen; det gestikuleras, skrattas och pannor rynkas om vartannat.

Att musiken och studierna engagerar det är ställt bortom allt tvivel. Ingångarna till musiken är olika, men kärleken till ämnet förenar.

Övning ger resultat

Philemon Hahn började spela violin redan vid sju års ålder och förklarar vad roligt det var redan från starten. Han märkte rätt snabbt att hans övning gav resultat. På så sätt blev allt med spelandet ännu mer lustfyllt, vilket gjorde att han övade mer,

”

Det blir så mycket enklare att spela om man också förstår hur svänget ska vara utifrån dansen.

allt blev ännu roligare, han övade ännu mer – och musiken slungades iväg uppåt i en lustfylld lyckospiral.

Gymnastiken fanns förvisso som ett starkt intresse under högstadietiden, men det var aldrig någon tvekan när han under några dagar elevskuggade en kompis som redan gick på Musikkonservatoriet Falun. – Skolan gjorde ett starkt intryck på mig och jag bestämde mig mer eller mindre direkt för att, om jag skulle klara provspelningen vill

säga, flytta de dryga sextiofem milen från Skåne Tranås till Falun.

Ett direktutskick från Musikkonservatoriet Falun spelade också in samt det faktum att Philemons lärare i violin hade talat gott om skolan. Han fick också stark stöttning från sin familj att följa sin dröm med musiken.

Dansen förklarar musiken

För Viola Karlsson Block var det annorlunda. Hon började spela klassisk oboe när hon var elva, men drogs allt mer till folkmusik och -dans.

– Det blir så mycket enklare att spela om man också förstår hur svänget ska vara utifrån dansen, förklarar Viola lyckligt och slår ut med armarna.

Två månader innan det var dags att söka gymnasiet hade Viola ingen riktigt klar idé om vad hon skulle göra med sin stundande gymnasietid. Som av en slump läste hon en liten annons i RUM'ba (Riksföreningen Unga Musikanter) från Musikkonservatoriet Falun. Viola kollade upp skolans hemsida och läste mer eller mindre varenda bokstav som gick att läsa. Direkt bestämde hon sig

Sebastian Norén, 18 år, från Borås. Huvudfack: gitarr. Gy2, jazzlinjen.
Viola Karlsson Block, 18 år, från Sundsvall. Huvudfack: oboe. Gy2, folkmusiklinjen.
Rebecka Edlund, 19 år, från Göteborg. Huvudfack: komposition. HMMU1, kompositionslinjen.
Philemon Hahn, 19 år, från Skåne Tranås. Huvudfack: violin. Gy3, klassiska linjen.

för att söka. Också mamma stöttade Viola till hundra att flytta de trettio milen från Sundsvall till Falun.

Musiken en förlängd röst

Mest självklart att det från början skulle bli musikens bana var det kanske för Sebastian Norén.

– Min pappa är musiklärare och jag minns att han alltid kom hem och slängde åt mig något blåsinstrument som han ville att jag skulle testa. Jag tyckte väl det var sådär, säger Sebbe och ler snett.

Men när Sebbe i trean kom i kontakt med gitarren, då klickade det. Eftersom Sebbe inte heller var den som höll på med en massa sporter blev musiken och gitarren hans förlängda röst på ett för honom lika naturligt som självklart sätt.

Det handlar ju om att våga lita på varandra när man spelar, att kommunicera med varandra. Vänskapen kommer då på köpet.

– Jag märkte ju att jag hade lätt för gitarren. Då kommer också glädjen som ett brev på posten.

Alla nickar instämmande när Sebbe säger detta.

”Ödmjukt framfusig”

Under tiden vi pratar har Rebecka Edlund mest lyssnat till vad de andra sagt. När turen är kommen till henne och frågan om hon tidigt kände om musik var något för henne är svaret:
– Ab-so-lut!
Hon uttalar ordet långsamt, med eftertryck och betoning på varje stavelse samtidigt som det strålar i hennes ansikte.

– Redan på dagis då kompisar lekte polis, eller mamma-pappa-barn, då lekte jag att jag stod på en scen och framträdde med min sång.

En scenapa här, tänker jag?

– O ja, utbrister hon! Mina föräldrar har fått tvinga mig att vara tyst. ”Ödmjukt framfusig” är ett citat gällande mig själv som kommer från min pappa, berättar Rebecka och de andra tre garvar instämmande när de hör detta.

Höga förväntningar

De hade alla höga förväntningar på Musikkonservatoriet Falun, som ju hävdar att den är Sveriges viktigaste musikhögskoleförberedande utbildning. Om förväntningarna infriades? Jo, alla håller med. Philemon berättar att han närmast var ”chockad” i början av ettan, fastän på ett positivt sätt. Han blev genast in dragen i gemenskapen, i en massa musikaliska projekt och njöt av detta.

Philemon hade redan innan han kom till Falun ställt in sig på att starten skulle kunna bli tuff, att det långa avståndet till familjen skulle märkas. Men farhågorna kom på skam. Istället var det just det som Viola poängterar, att många kommer till Falun från olika delar av landet och därför är man mån om att hitta vänner; man blir som en andra familj för varandra med stark gemenskap och samhörighet.

Alla fyra vittnar om att det är generöst mellan åldrarna och att just åldern spelar mindre roll; alla smälter in och blir en öppen elevgrupp snarare än en uppdelning mellan Gy och HMU.

– Det handlar ju om att våga lita på varandra när man spelar, att kommunicera med varandra. Vänskapen kommer då på köpet, inflikar Sebbe. Alla nickar igen.

Konservatorieandan

När jag frågar om vad det som jag under något decennium nu hört benämnas Konservatorieandan är för något, då börjar alla prata i mun på varandra.

– Vi spelar mycket tillsammans, då vårdas gemenskapen och alla blir stöttande i varandras satsning. Det finns en oerhört positiv inställning till det egna övandet, man peppar varandra till att verkligen vilja utvecklas. Treorna i Gy och tvåorna i HMU överför en tradition till de yngre; andan sitter liksom i väggarna.

Dröm att spela musik

Beträffande framtiden och förhoppningarna om denna är det en nykter skara jag sitter ned med. Alla vill självfallet massor med sin musik, men är också väl medvetna om att inget på något sätt är självklart beträffande jobb och utkomst.

Rebecka säger att hon tänker på framtiden varje dag. Något allvarligt kan här skönjas i blicken, som att nu formuleras hennes credo:

– Musik ger mig så mycket energi och den sporrar mig. Jag vill ju sprida glädje till andra, men det handlar också väldigt mycket om den glädje jag ger mig själv.

Sebbe känner i nuläget en stark lust till att inte bara satsa på att bli utövande musiker utan också lära ut, medan Viola förutom sitt oboespel också har en dragning till arkitektyrket och dekoration.

Philemon å sin sida säger att man blir såväl triggad som skraj över hur svårt det är att lyckas med sin musiksatsning i förlängningen. Det är en

Jag vill ju sprida glädje till andra, men det handlar också väldigt mycket om den glädje jag ger mig själv.

dröm att spela musik, men ändå inte bara det enda möjliga för en själv.

Den bästa känslan

När vi avslutningsvis kommer in på detta med musikens kraft och varför dessa fyra ungdomar är just där de är idag, då sammanfattar Violas historia allt så tydligt, glädjen i samhörigheten av att spela tillsammans: hon vill ständigt tillbaka till kraftfältet som uppstod den gången då

hon på ett folkmusikläger tillsammans med sextio personer i åldrarna 10-80 år möttes i en gemensam låt; uppleva energin igen och igen. Eller den förklaring till musikens magi som alla fyra gemensamt formulerar:

– Att få uttrycka sig själv, skapa, få ge av sig själv; då känner man att man lever. När man satt en konsert, när man känner att det verkligen funkar, då uppstår något obeskrivligt, den bästa känslan av alla, känslan som inte kan jämföras med något annat och inte heller går att få av något annat.

Vill ge allt

Om dessa fyra elever kommer att söka till musikhögskolan och göra vad som krävs för att gå vidare med sin musik?

Rebecka sammanfattar det hela lakoniskt:

– Jag är beredd att ge allt!

Blicken hos de övriga tre signalerar ett tyst samförstånd.

Text och foto: Leif Åke Wiklund

FAKTA

Musikkonservatoriet Falun har fyra inriktningar:

1. klassisk musik
2. jazz
3. folkmusik
4. komposition

Musikkonservatoriet Falun har:

- en treårig gymnasial linje (Gy)
- en tvårig eftergymnasial linje (HMU – Högre Musikhögskoleförberedande Utbildning)
- riksintag

När de fria idéerna får **slå rot och utvecklas** i den institutionella myllan

Bildkonstnären Pablo Picasso lär en gång, då en dryg och oförstående vernissagebesökare ställde frågan "Men herr Picasso, vad i hela friden ska denna tavla föreställa?", ha replikerat: "Om jag hade kunnat svara på det hade jag inte behövt måla den".

Anekdot eller inte, så illustrerar denna lilla historia det vanskliga i att förklara hur konst går till. Denna iakttagelse kan med fördel överföras på undervisningssituationen i de konstnärliga utbildningarna, men också inom andra utbildande verksamheter inom de konstnärliga ämnena, till exempel muntlig tradition. Vad ska läraren förmedla till sin elev? De tekniska verktygen, absolut. Erfarenheten. Kanske inspiration och hopp. Men idéerna, var kommer de ifrån? De kommer ifrån det inre av en konstnär. Ofta från det inre av en växande konstnär.

Hur undervisar man i idéskapande? Jag vet inte. Jag tror inte att det går. Andras idéer kan förvaltas, skötas, utvecklas av en erfaren och kunnig mentor. Men aldrig födas av en lärare. Hur blir då sådan undervisning möjlig?

Vad är en institution? I en vidare mening så brukar vi kanske uppfatta institutioner som platser där det finns ackumulerad kunskap, åtminstone om vi pratar om akademiska

institutioner. Sådana institutioner är intimt förknippade med våra nationalstaters och vårt demokratiska samhälles utveckling, och har historiskt sett spelat en avgörande roll för att människan nått dit hon ändå nått nu. Detta är gott och väl. Men vad skiljer en bra institution från en mindre bra? Den ackumulerade kunskapen får aldrig bli ett självändamål för en institution. En institution måste alltid vara en plats för liv, en plats där befruktning sker, på så sätt att idéer befruktas av andra idéer. Hur sker en sådan befruktning? Den sker genom det kontextuella lärande, i vilket läraren bara är en (visserligen viktig) del, och där unga människors påverkan på varandra är den avgörande drivkraften framåt. Detta är enligt min mening en bra institution.

Musikkonservatoriet Falun är en sådan institution. När jag år 2007 fick chansen att i samarbete med den dåvarande rektorn Gunnar Crantz starta en kompositionsutbildning här, så tvekade jag inte. Jag såg tydligt möjligheterna: En väletablerad skola för unga begåvningar, en genrebredd och en nyfikenhet som gjorde förutsättningarna för en kompositionsutbildning optimala. Ett ytterst kompetent lärarlag, som arbetar med en entusiasm som är en följd av den stimulans som unga växande idéer skapar hos äldre mentorer och lärare. Jag skötte

Sven-David Sandström. Foto: Mats Bäcker

undervisningen i komposition själv under det första året.

En ung blivande konstnär behöver en kunnig lärare, men än mer så behöver hon/han en miljö som utgör myllan för de egna idéernas tillväxt. Detta kontextuella lärande är det absolut viktigaste för en ung tonsättare. Varje framgångsrik komponist är en syntes av inkommande impulser och egna embryonala idéer.

Jag återvänder ofta till Musikkonservatoriet Falun. Det är för mig en glädje att känna hur de erfarenheter som jag vid dessa tillfällen kan förmedla, sugas in i den mylla, ur vilken framtiden ska gro.

Jag gratulerar Musikkonservatoriet Falun till 50 lyckosamma år, de sista av dem med en framgångsrik utbildning i komposition. Dessa 50 år är bara början på något som redan är enastående.

*Sven-David Sandström
Professor Emeritus in Composition
Jacobs School of Music
Indiana University Bloomington, USA*

Masterclass

Masterclass med Musikkonservatoriets regelbundet återkommande gästlärare Bernt Lysell, Konsertmästare i Uppsala Kammarorkester och medlem i Uppsala Kammarsolister, tidigare konsertmästare i Kungliga Filharmoniska orkerstern och Sveriges Radios Symfoniorkester. Här undervisar han Klara Haraldsson. Akkompanjatör är Ingela Ekström.

Foto: Yvonne Persoon

Årliga operauppsättningar

1990-1991 genomfördes vårt första operaprojekt. Hela skolan – elever och lärare – jobbade under läsåret med Henry Purcells opera Dido och Aeneas som framfördes i slutet av vårterminen.

Detta gav mersmak, och från 1992 gjordes en scenisk produktion med sångklassen varje år under ledning av dåvarande sångpedagog Birgitta Sundqvist tillsammans med Anna-Karin Hagegård, Ingela Ekström och

Monika Roboz. Flera av uppsättningarna också med orkester under ledning av Henry Gammelgård och några tillsammans med dansarna och Ellinor Samuelsson.

Vi hade hjälp av dramapedagoger: Nina Kjällquist, Lena Agnas Spaxes och Sven Sundin.

2002 började Anders Andersson som sångpedagog, följd av Anita Soldh 2004. Eleverna får nu jobba sceniskt med operaregissörer.

Ann-Margret Pettersson, Knut Hendriksen, Patrik Sörling och Per-Erik Öhrn har varit hos oss. Per-Erik kommer tillbaka i vår och hjälper oss med uppsättningen av detta läsårs projekt - "Paris och Helena" av Christoph Willibald Gluck.

Ingela Ekström

En skola för framgång

operachefen om Musik konservatoriet Falun

Vi alla som lever med musik som vårt yrke vet att bakom varje musiker med hög konstnärlig kvalitet ligger år av träning och utbildning. Konkurrensen till konstnärliga högskolor har ökat över åren och vi har glädjen att även se utländska studenter söka till våra utbildningar.

Kort sagt, det gäller att vara otroligt väl förberedd och ha en stabil kunskapsgrund att stå på när man ska vidare till en högskola. Under åren som rektor för Operahögskolan i Stockholm lärde jag känna Musik konservatoriet Falun då vi hade flera elever därifrån som sökte och som blev antagna.

Eleverna utmärkte sig ofta genom att ha bra grundkunskaper i ämnen som gehör och musicklära, två ämnen som kanske kan tyckas vara onödiga om jag ska bli operasångare men som visar sig vara ovärderliga när man ska lära sig repertoar och samarbeta med andra musiker.

I ett tempo avpassat för unga röster byggdes en repertoar upp inför provsjungningar till OHS och jag slogs ofta av att man inte försökte forcera rösterna hos dessa unga sångare till att sjunga större och starkare än vad rösten tålde. Eleverna verkade också få god hjälp med att lära och förstå texter på olika språk och kunde därmed både uttrycka sig genom musiken och dramatisera en text.

Intrycket blev att utbildningen vid Musik konservatoriet Falun har en sådan hög kvalitet att det går att komma in på en operahögskola utan att först gå via en musikhögskola som min generation oftast gjort. Sen väljer kanske några den vägen i alla fall av olika skäl men för mig blev det tydligt att här fanns förutsättningar för att kunna söka vidare till högre operautbildning direkt från Musik konservatoriet Falun tack vare en bra grundutbildning. Sångare i Sverige kommer annars ut i yrkeslivet ganska sent efter att ha gått flera utbildningar efter varandra vilket kan vara både för- och nackdel jämfört med hur det ser ut internationellt.

Foto: Carl Thorborg

Musik konservatoriet Falun firar nu 50-årsjubileum och har varit avgörande för många inom musikens värld. Hög konstnärlig kvalitet parat med en djup förståelse för vad en musiker i unga år behöver för att kunna utveckla sin talang är det viktigaste en skola kan erbjuda.

Jag vill gratulera Musik konservatoriet Falun, som under så många år tagit tillvara möjligheten att påverka, vara med och utveckla svenskt musikliv in i framtiden genom att ge sina elever en högkvalitativ utbildning.

Birgitta Svendén, Vd/Operachef för Kungliga Operan

Musikdramatiska projekt vid Musik konservatoriet

1991 H. Purcell: Dido och Aeneas	2004 J. Haydn: Apotekaren
1992 J. S. Bach: Bondekantaten	2005 W. A. Mozart: Bastien och Bastienne
1993 "Hjärta och smärta" en Badopera med musik av W. A. Mozart	2006 C.W. Gluck: Majdrottningen
1994 G. Puccini: Syster Angelica	2007 P. I. Tjajkovskij: Scener ur Eugen Onegin
1995 J.S. Bach: Kaffekantaten "Fair, sweet and cruel", ett spel med renässansmusik	2008 "Durandartes hämnd" Renässansmusik
1996 Cafe Opera, Operapotpurri	2009 Scener ur Mozartoperor
1997 "I huvudet på en gammal Händel" med musik av densamme	2010 G.F. Händel: "Tu fedel, tu costante." Kantat
1998 "Fest i landet Musikalia" detta var en stor konsert i Dalhalla med orkester, kör och solister	2011 G.B. Pergolesi: Il maestro di Musica
1999 H. Purcell: Maskspel ur Shakespeares "Timon från Athen"	2012 W. A. Mozart: scener ur Figaros bröllop och Cosi fan tutte
2000 W.A. Mozart: Scener ur Trollflöjten	2013 P. I. Tjajkovskij: Intermezzo ur Spader dam
2001 H. Purcell: Dido och Aeneas	2014 G. Rossini: Kärlek på prov
2002 A. Vivaldi: La fida Ninfa	2015 W.A. Mozart: scener ur Trollflöjten G.C. Menotti: The old maid and the thief
2003 Cafe Opera, Operapotpurri	2016 C. Monteverdi: Prologen ur Poppeas kröning W.A. Mozart: Bastien och Bastienne
	2017 J.M. Kraus: Proserpin

Ljudvågor

mellan Falun och Gotland

Robert Schumanns pianokonsert i a-moll, solist Victor Förström (HMU2 Musikkonservatoriet Falun).

Samarbetet mellan Gotlands Tonsättarskola och Musikkonservatoriet Falun är en grundbult i Tonsättarskolans pedagogiska arbete.

År efter år bekräftar samarbetsprojektet värdet av dessa kontakter mellan unga tonsättare och interpretter tidigt under utbildning och dess betydelse för ett i framtiden levande och starkt musikliv. När nu Musikkonservatoriet Falun fyller 50 år är det en glädje och en ära att få bidra med en text till jubileumsskriften.

Gotlands Tonsättarskola är liksom Musikkonservatoriet Falun en av landets främsta högskoleförberedande musikutbildningar inom sitt område. Sedan 1995 har Gotlands Tonsättarskola bedrivit kompositionsutbildning i Visby.

Kärnan i Gotlands Tonsättarskolas pedagogiska idé är att de studerande redan från utbildningens start komponerar musik direkt för musiker. På detta sätt utvecklar varje studerande ett personligt förhållningssätt till sin musik och till komponerande samtidigt som de befäster och fördjupar kunskaper i teoretiska ämnen så som notation, instrumentation och form med mera. Vår pedagogiska erfarenhet har visat att de studerande utvecklas mycket snabbt genom det egna komponerandet. De teoretiska kunskaperna omsätts så att säga

Musikkonservatoriet Falun och Gotlands Tonsättarskola – ett värdefullt samarbete.

på riktigt i ett musikaliskt sammanhang. Och strävan efter att genom notation förmedla sin egen musik till musiker är en mycket stark drivkraft.

Den musik som komponeras på en tonsättarskola måste med andra ord spelas – annars är det inte mycket till utbildning faktiskt. De första åren drog GotlandsMusiken, länsmusiken på Gotland, hela lasset vad gällde denna viktiga uppgift. Men snart blev uppgiften för omfattande för en enda ensemble; med en skola med 20 studerande där varje studerande ofta skrev flera verk per år kunde musikerna

stå där med 20-30 stycken på vår examensfestival Ljudvågor i maj. Vi förstod att vi var tvungna att avlasta våra trogna samarbetspartners.

Detta resonemang ledde fram till Gotlands Tonsättarskolas 3-åriga samarbete med den professionella ensemblen Sonanza. Det var vårt första samarbete med musiker från fastlandet. Projektet samfinansierades av Svenska Rikskonserter och var mycket lyckat, såväl konstnärligt som pedagogiskt. Dock reflekterade vi under vägs gång över hur professionaliserade våra samarbeten var och idén om att samarbete med en annan

Pianodag på Musikkonservatoriet

Musikkonservatoriet Falun i samarbete med Kulturskolan Falun och Riksförbundet Unga Musikanter (RUM) arrangerade en festival för alla länets pianoelever i januari 2017. Unga pianister fick möjligheten att träffas, spela tillsammans och delta i olika workshops. Dagen avslutades med en konsert där även Musikkonservatoriet Faluns stråkorkester medverkade tillsammans med dirigenten Henry Gammelgård.

Foto: Taru Kurki

Ensemblespel-workshop med Anna-Maria Nyström (Kulturskolan Falun)

Masterclass med Martin Sturfält.

Pianodagens eldsjälarna Anna-Maria Nyström (Kulturskolan Falun) och Taru Kurki (Musikkonservatoriet Falun).

Gotlands Tonsättarskola.

Foto: Visby International Centre for Composers (VICC)

utbildning började ta form. Vi såg starka pedagogiska skäl för att samarbeta på studerandenivå. Dels blir mötet studerande emellan mer direkt och jämnt än vad möte mellan studerande och professionella blir, där gärna den studerande kommer i underläge. Men kanske allra viktigast är den långsiktiga investeringen i relationen mellan tonsättare och musiker; att redan under studietiden knyta vänskapsband och skapa förtrolighet. Att bygga upp en ömsesidig förståelse för varandras speciella yrkesroller och tillsammans utveckla kärleken för den nyskrivna musiken och bygga starka identiteter som aktivt skapande tonsättare och tolkar. I dag studerande, i morgon aktiva i musiklivets alla delar.

Det var dock inte helt enkelt att komma på en utbildning som skulle passa för ett sådant samarbete. Ambitionen måste vara i nivå med vår egen men det måste också finnas utrymme pedagogiskt att ta hand om den nyskrivna musiken i skolans struktur. Vi identifierade några få möjliga alternativ men den första skolan vi kontaktade var

”
Vi hann nog med en del skvaller om musiklivet också.”

Musikkonservatoriet Falun. Det ledde till att vi, Per Mårtensson och Mattias Svensson Sandell satte oss på tåget till Falun en vårdag 2002.

Vi minns tydligt hur vi anlände till skolan till fots efter promenaden från tågstationen i Falun och hur vi blev mottagna av rektor Gunnar Crantz och celloläraren Per Helders. Vi satt sedan några timmar med Per i Musikkonservatoriet Faluns personalrum och diskuterade möjligheter, potentiella

Mattias Svensson Sandell, utbildningsledare och lärare, Gotlands Tonsättarskola.

svårigheter och andra aspekter på samarbetet. Vi hann nog med en del skvaller om musiklivet också.

Inledningsvis sjösattes projektet som ett experiment: vad händer om instrumentstudenter och kompositionsstudenter möts, lär känna varandra och samarbetar under skapandet av en komposition? Hur kan både tonsättare och musiker få en fördjupad förståelse för varandras ömsesidiga insats mot ett

Per Mårtensson, konstnärlig ledare och lärare i komposition på Gotlands Tonsättarskola.

framförande av musik? Tonsättarstudenterna får möta hur en musiker förhåller sig interpretatoriskt till deras formulerade, musikaliska text, och därmed får de också upp ögonen för var gränsen mellan interpretation och komposition kan förläggas – även om det aldrig är en enkel gränsdragning. Musikerstudenterna konfronteras ibland med musikaliska idéer som kanske spränger ramen för vad man i sitt tidigare musicerande betraktat som musikaliskt. I dialogen om lösningar på konstnärliga problem uppstår erfarenheter som är helt unika och – vill vi hävda – fundamentala i formandet av skapande musiker och tonsättare i ett framtida musikliv.

Betoningen på det gemensamma lärandet och undersökningen av en musikalisk frågeställning genom musikalisk praktik har hela tiden varit i centrum. Successivt har vi som arbetar som lärarkrafter i projektet genom ständig dialog lärt oss hur vi bättre stimulerar och aktiverar våra studerande och den dialogen fortsätter obruten efter alla år.

Resultatet av samarbetet kan man bara beskriva som enastående. Förutom de fantastiska konserter som Musikkonservatoriet Falun genom åren framfört under festivalen Ljudvågor i Visby har en rad möten mellan tonsättare och musiker som initierats i projektet fortsatt på högre musikutbildningar i Norden och ett antal verk som producerats har tagit sig vidare till festivaler för ny musik. Några av våra mest eftertraktade musiker inom det konstmusikaliska området har haft livsavgörande erfarenheter från vårt samarbete.

Vi är stolta över att ha varit med i uppbyggandet av denna fantastiska

Och plötsligt kommer insikten av att det inte är någon skillnad med Mozarts musik. På pappret är musiken inget, den existerar inte. Den måste på precis samma sätt nyskapas och gestaltas vid varje nytt framförandetillfälle. En på sätt och vis enkel och självklar insikt men ack så fundamental.

Resultatet av samarbetet kan man bara beskriva som enastående.

Per Helders på Musikkonservatoriet Falun framhåller ofta att musikereleverna genom mötet med nyskriven ännu ospelad musik får en djupare relation till interpretation av den traditionella repertoaren. Att spela ett helt nytt stycke musik betyder att det inte finns några förlagor i form av till exempel inspelningar att utgå ifrån: det blir musikerns ansvar att gestalta musiken från grunden och forma det musikaliska och klangliga händelseförloppet.

verksamhet och vi hoppas innerligt att den kommer att fortsätta och blomstra i många år framöver.

Slutligen vill vi alla här på Gotlands Tonsättarskola uttrycka våra innerligaste gratulationer till 50-årsjubileet. Hatten av för en fantastisk och livskraftig skola och varmaste lyckönskningar till våra kära kollegor och vänner på Musikkonservatoriet Falun. Ni leve!

Per Mårtensson
konstnärlig ledare
lärare i komposition
Gotlands Tonsättarskola

Mattias Svensson Sandell
utbildningsledare och lärare
Gotlands Tonsättarskola

FAKTA

FAKTA

Varje år sedan 2002 genomförs ett helt unikt projekt där elever vid Gotlands Tonsättarskola komponerar för Musikkonservatoriet Faluns elever, verk som uruppförs vid den årliga festivalen Ljudvågor i Visby.

Detta projekt har vid ett flertal tillfällen uppmärksammats för sina pedagogiska och moderna kvaliteter.

Varje år uruppförs 12-13 verk. Innevarande jubileumsår är det alltså för sjuttonde gången elever medverkar på festivalen. Det handlar alltså om drygt 200 uruppföranden sedan 2002, vilket torde vara unikt för en gymnasieutbildning även globalt sett.

Svante Bohm. Foto: Curt Kvicker

I lektionstagen. Utöver Svante Bohm i mitten även Pehr Einarson, pianolärare (i glasögon, vid pianot)

Foto: K. G. Svensson

Svante Bohm 1914-2008

När vi talar om Musikkonservatoriet Falun och dess unika resultat, nämns att skolan startades 1967 av Svante Bohm. Vad som hänt efter 1967 vet vi nästan allt om, men vem var Svante Bohm?

Han föddes i Rättvik men familjen flyttade till Östersund där fadern verkade inom fastighets- och byggbranschen. Familjen var också engagerad i Frälsningsarmén. Svante, som var en god trumpetare, deltog i en musik- och evangeliegrupp som turnerade flitigt i Jämtland. Så flitigt att när ett helt år gick utan en ledig helg tog det stopp för Svante. Han hoppade av och eftersom han var bankanställd sökte han en tjänst i Stockholm och flyttade dit med hustrun Karin. Under tiden i Stockholm tog Svante fiollektioner hos Sven Karpe och deltog i dennes sommarkurser i Kall.

Svante, alltid öppen för nya saker, köpte tillsammans med en kompanjon en bildelsfirma i Borlänge. Då, i början av 1950-talet, var Lille Bror Söderlund musikledare i Borlänge och Svante spelade stråkkvartett med honom, Georg Strömberg och Sven Söderlund. Ensemblen upphörde när Lille Bror avled 1957.

När St. Kopparbergs kommun i mitten av 1950-talet skulle organisera en kommunal musikskola fick Svante Bohm uppdraget. Även här var han framgångsrik. Hans ungdomsorkester vid 1960-talets mitt var mycket bra.

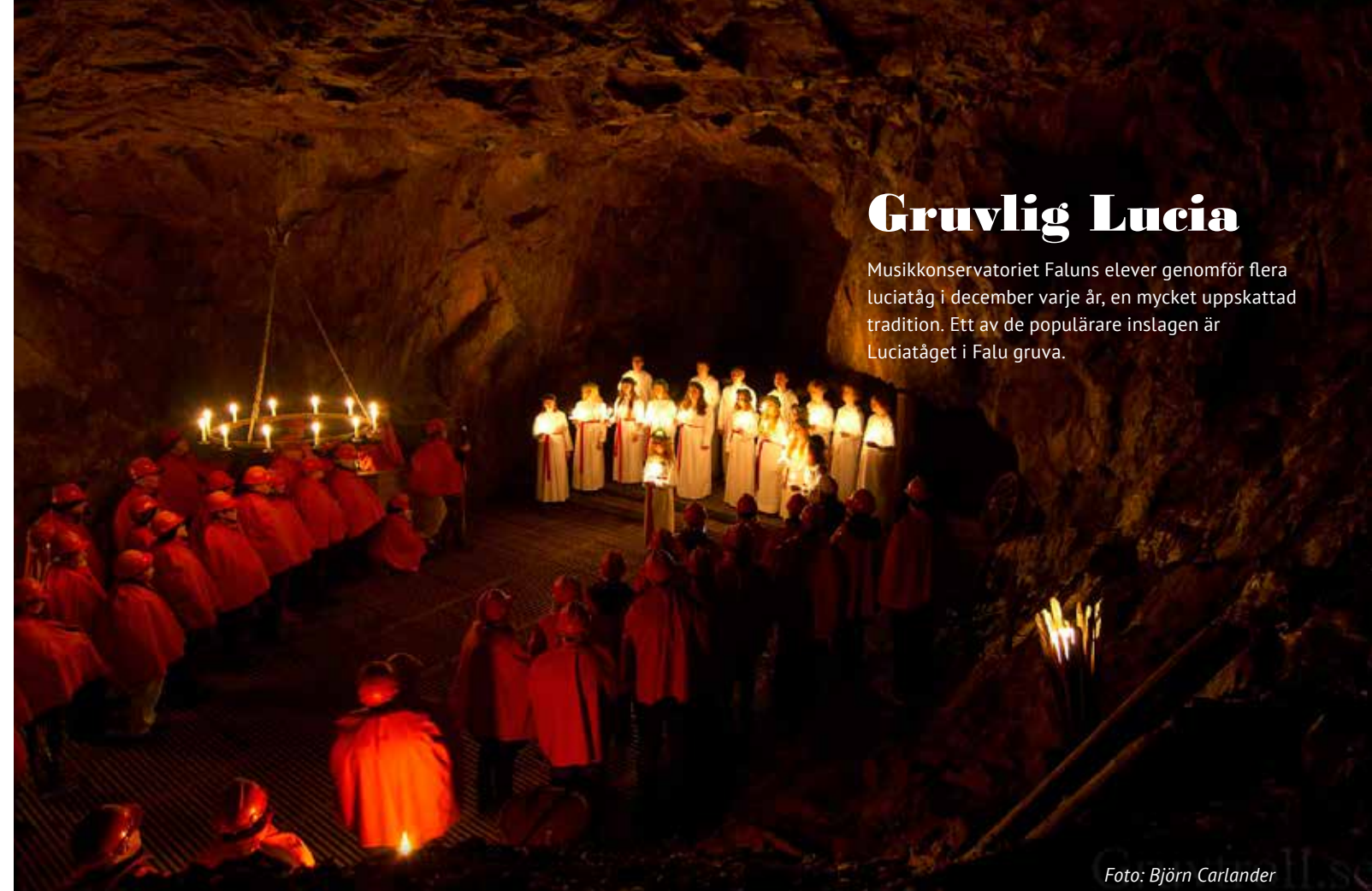
Under tiden fram till 1967 hade Svante många fiolelever som kom in vid Musikhögskolan i Stockholm, bland annat Gunnar Crantz, skolans förre rektor. Behovet

av en "mellanskola" framstod allt tydligare. Som den framsynte och energiske man Svante Bohm var kunde det som nu heter Musikkonservatoriet Falun starta 1967. Rektor och enda heltidsanställda var Svante.

1968 anställdes Bengt Björk, violinlärare på heltid. Den övriga "kärntruppen" Elise Kyhle, Pehr Einarson, Erik Lindström och undertecknad var deltidsanställda fram till 1980. Då utökades elevantalet till 25-30 elever per årskurs genom Axel Herjö, rektor sedan 1978.

Per-Olof Hedlund
lärare i gitarr och gehör 1967-1998

Läs vidare på sidan 29, artikeln "Envishet och sammanhållning – en tillbakablick".

Gruvlig Lucia

Musikkonservatoriet Faluns elever genomför flera luciatåg i december varje år, en mycket uppskattad tradition. Ett av de populärare inslagen är Luciatåget i Falu gruva.

Foto: Björn Carlander

Fina uppdrag för kören

Vid sidan av sina ordinarie skolkonserter har Musik-konservatoriet Faluns kör fått fina och meriterande uppdrag. Vi har medverkat i bland annat:

- 2009 Julkonsert i Dalhalla
- 2011 Minneskonsert i samband med 100-årsjubileet av Jussi Björlings födelse
- 2012 egen konsert under Svenska Skidspele
- 2015 Moraeus med Vänner SVT
- 2017 Kalle Moraeus uppsittarkväll i SVT den 23 december

Marcus Moszny, körledare

I Falun fick vi **äntligen möta** likasinnade

Det är nu drygt tio år sedan Sofia och Pelle Hansen gick ut gymnasiet på Musikkonservatoriet Falun. På den relativt korta tiden som förflutit sedan dess har de redan, med besked, hunnit etablera sig i svenskt musikliv.

När jag ringer upp Sofia och Pelle såhär femton år efter det att de 2002 började på Musikkonservatoriet Falun känns det när vi pratar med varandra i långa stycken som det var igår de lämnade skolan. Men massor har självfallet hänt, inte bara musikaliskt, utan även det faktum att jag hör lilla Frank jollra i bakgrunden; deras gemensamma son föddes för bara lite drygt ett år sedan.

Sofia och Pelle började i Falun samma år. Sofia hette Lundström då, de gick i samma klass och fann varandra ganska per omgående och har hängt ihop alltsedan dess. De är numera gifta, har hunnit fylla 31 år och har redan gästtat skolan som masterclass-lärare i ett synnerligen uppskattat övnings-, konsert- och undervisningsupplägg för något år sedan.

Pelle är stämledare och solocellist i Norrköpings Symfoniorkester, Sofia återfinns i violastämman i Västerås Sinfonietta och bägge frilansar dessutom som kammarmusiker med sina två ensembler Kvartett Quennerstedt (pianokvartett) och Sätterströmska sällskapet (stråkkvartett).

Parallellt med studierna på Edsbergs slott, som numera är en del av Kungl Musikhögskolan i Stockholm, vikarierade de i Kungliga Hovkapellet och Norrlandsoperan

och har som frilansande musiker haft uppdrag i såväl Kungliga Filharmoniska Orkestern som Sveriges Radios Symfoniorkester i Stockholm för att nämna några. Det är därför ingen överdrift att säga att de på relativt kort tid med besked etablerat sig i en allt annat än självklar bransch.

Lyckligt lottad

När jag frågar dem vad de minns av gymnasietiden i Falun är det Sofia som börjar:

– Jag kunde först inte fatta att det var sant första veckan på Musikkonservatoriet Falun, det strömmade vacker musik ut ur rummen och jag kände mig så himla lyckligt lottad. Min högstadiemiljö i Uppsala var ganska stimmig och jag minns att det var fantastiskt att äntligen få möta likasinnade, dessutom i den vackra miljö som skolan inryms i. På högstadiet var jag jämt trött, det var långa dagar eftersom musiken alltid låg efter skoltid. Nu fanns äntligen lyxet att få ägna sig åt musik på heltid, under skoltid! Pelle vittnar om samma upplevelse.

– Under högstadietiden hemma i Boxholm hade jag minst en aktivitet om dagen. Det var tre orkestrar i veckan, jag tävlade i längdskidor och spelade fotboll; det var

Sofia, Frank och Pelle Hansen. Foto: Gunilla C Johansson

fullt schema jämt. Att få komma till Falun kändes överkligt. Jag minns mångfalden, hur jag kastades in i den världen, hela skolans kreativa anda med hundra procent fokus på musikutövningen.

Levde dubbelliv

I grundskolan levde Pelle dubbelliv: med kompisar var han en person när det var fotboll och annan sport, en annan person med cellon. Pelle började spela i femårsåldern och kände direkt att detta var något han skulle kunna hålla på med hela livet. Kanske inte nödvändigtvis som proffs. Men ändå: cellon kändes självklar och drog i honom mer och mer under högstadietiden.

Provspelningen till skolan var häftig, för Pelle kände genast igen flera andra sökande som han träffat på olika orkesterkurser.

– Känslan infann sig direkt att: Wow, här kan ju jag passa in! När jag sedan började var ju alla i samma sits, alla kom vi från olika håll i landet och man klamrade sig fast vid

varandra. Vi hängde hela klassen, lagade mat tillsammans. När man får känslan av att vara utelämnad, då dras man till varandra.

Började öva sex på morgonen

Sofia och hennes bästa vän Nina sporrade varandra och steg upp vid fem om morgnarna och hängde på låset vid sex när skolan öppnade för att börja öva.

– I våra gemensamma pauser satt vi ofta och pratade, men peppade varandra att "nu kör vi igen". Det hade kunnat bli destruktivt, men det var ingen tävling; vi ville bara varandras bästa. I klassen blev vi alla snabbt vänner med tajt sammanhållning och peppande atmosfär.

Pelle tänker tillbaka på utrymmet han gavs i Falun, att allt var intensivt men med plats och tid för utveckling.

– Man pushade varandra. Det var alltid kul, aldrig jobbigt. En lustfylld press fanns, lite konkurrenstänk, visst. Men positiv sådan: man hjälpte varandra.

Det är inte utan att jag under samtalets gång tänker att tiden nog suddar ut de ojämaste kanterna, och de minnen som stannar är de allra finaste.

Men Pelle nämner också att hans rutiner inte på långa vägar var självklara när han som sextonåring kom till Falun. Det tar ju tid detta att landa. Dels på skolan, men också i hela det nya livet 35 mil från sin familj. Han skrattar gott när han förklarar att ansvarstagandet för honom fortfarande är en långsamt uppgående kurva.

– Man måste självfallet öva för att lösa rent tekniska problem. Men jag har nog varit, och är alltså, lite av en periodare beträffande övning. Ibland bara spelar jag, inte minst för att jag inte hinner annat. Andra perioder kan jag lägga mycket tid på minutiöst övande

Foto: Bo Söderström

Foto: Elias Gammelgård

och verkligen grotta ned mig. Jag tror att nyckeln för mig har varit att jag har övat tidseffektivt; man kan öva två timmar lika bra, och få lika mycket gjort, som på fem. Men man måste förstå hur.

Hans cellolärare i Falun, Per Helders, var otroligt bra för honom, undervisningen var strukturerad och Pelle lärde sig inte minst hur man satsar på sig själv.

– Det är ju långt upp i åldrarna man behöver hjälp med struktur, det har jag verkligen fått med mig från Falun i mitt yrkesverksamma liv som musiker.

Beträffande detta med struktur påminner Sofia om kontraster: på Musikkonservatoriet Falun var hon van vid tre lektioner i veckan, att lärarna hade koll på en och hela tiden vägledde. Men under en längre tid fick hon endast en lektion i månaden på Edsberg, detta på grund av att läraren reste mycket. Men å andra sidan blev det istället väldigt långa lektioner när de väl sågs. Då gällde det att vara väl förberedd.

Därför tog det en tid för Sofia att på Edsberg hitta rätt fokus. Och i efterhand har tydligheten som fanns i Falun imponerat.

– I Falun var målet musikhögskolan och man visste från dag ett vad siktet var inställt på, berättar Sofia.

Den här Faluandan eller känslan för skolan som genomsyrar hela vårt samtal, den har etsat sig fast genom åren; Pelle skriver alltså i sitt CV att han gått på Musikkonservatoriet Falun, även om hans gymnasietid av förklarliga skäl inte på långa vägar väger tyngst längre.

– "Gick du också i Falun?" är något man ofta hör. Man häpnas över vad många det är från Falun när man frilansar; i orkestrarna runt om i landet hittar man alltid någon att snacka Falun med, utbrister Sofia.

Nu också konsertarrangörer

Sofia och Pelle skriver för tillfället ett nytt kapitel i sin musikaliska berättelse, när jag pratar med dem i telefon laddar de för söndagens första höstkonsert i deras nya gemensamma projekt. För några år sedan förvärvade de Slätmons Konsertkapell några mil söder om Linköping och har startat upp en arrangörsverksamhet för kammarmusik, musikformen de brinner allra mest för.

En helt ny utmaning stundar. Nu när kommunen också går in blir allt större eftersom konsertverksamheten inte bara är en sommarfestival utan pågår året runt.

Inget talar för något annat än att detta musikerpar kommer att bli precis lika framgångsrikt också som konsertarrangörer.

Leif Åke Wiklund

...och folkmusikutbildningen **20-årsjubilerar!**

Musikkonservatoriet Faluns Jazzlinje – 10 år med **prisvinnande kreativitet**

Under 2007 fick jag av dåvarande rektor Gunnar Crantz uppdraget att starta upp en ny utbildning på Musikkonservatoriet Falun.

Tanken var från början att det skulle vara en renodlad gymnasielinje. Men rätt snart insåg vi att det vore oklokt att utestänga sökanden som redan avverkat sina gymnasiestudier. Är man tre år äldre än en gymnasieetta, har man oftast kommit lite längre på sitt huvudinstrument. Vid sammansättning av ensembler är det värdefullt att ha några äldre elever med, som musikaliskt och tekniskt blir inspiratörer till de yngre.

Rekryteringen av instrumentallärare bestämde jag mig för att söka i vårt närområde, detta för att våra elever skall kunna få sina två 40-minuters lektioner på respektive huvudinstrument vid två skilda tillfällen per vecka. Detta vinnande koncept har utan tvekan varit grundbulnen till att Musikkonservatoriet Falun under sina 50 år blivit landets ledande musikhögskoleförberedande utbildning. Visst kan man uppnå fina resultat med

tillresande lärare men rent praktiskt och ekonomiskt blir det i längden tufft både för lärare och elever.

Nu råkar det vara så lyckligt beställt att just i detta närområde finns ett otal mycket kompetenta jazzmusiker/lärare att tillgå som kunde knytas till skolan. Aktiva musiker som ofta konserterar i allt från storband till mindre ensembler. 2008 kan man säga att hela verksamheten var i full gång. Vi hade då sammanlagt åtta elever. Fyra sångare, saxofonist, pianist, basist, batterist.

Ett lyckligt sammanträffande det året var att Falu Jazzklubb startade ett pilotprojekt kallat Ung Jazz Falun. Initiativtagare till att intressera ungdomar att börja lyssna på jazzmusik var Roland Lindberg, dåvarande ordförande i Falu Jazzklubb. Vi på Musikkonservatoriet Falun fick nu plötsligt en "riktig" scen att konserterar på. Med skräckblandad förtjusning genomförde vi vårt första gig den fjärde december det året på Falu Jazzklubb. Den fullsatta lokalen formligen kokade av entusiasm och förväntning från den mestadels unga

publiken. Några lärare, vår rektor, samt en del tillresta föräldrar hade också anslutit sig för att "spisa" dessa fantastiskt duktiga ungdomar som verkligen visade var skåpet skulle stå.

På hösten 2012 åkte vi till Stockholm för att delta i en nationell jazztävling på Fasching. Det visade sig att våra elever stod sig bra i konkurrensen gentemot andra jazzutbildningar i landet och kammade hem en hedrande andraplats. Priset bestod i att få framträda på Stockholms konserthus stora scen, under Youth Jazz Festival året därpå.

2017 var det åter dags att åka ner till Stockholm för att ta pulsen på övriga jazzutbildningar i Sverige, nu under ny ledning av Mikael Svedlund. Denna gång bar det hela vägen fram till en förstaplats. En efterlängtd seger, som visar att man inte behöver studera i någon av storstadsregionerna för att bli en bra musiker.

*Lars Ekström
f.d. jazzlinjeansvarig*

För drygt 20 år sedan fick jag uppdraget att bygga en folkmusikvariant av den eftergymnasiala påbyggnadsutbildningen på Musikkonservatoriet Falun. Ett spännande uppdrag för mig som spelman och musikpedagog, som 1970 själv påbörjade min professionella yrkesbana vid Musikkonservatoriet Falun, eller som skolan då hette "Kopparbergs läns Landstings högre musikskola." Jag kan förstå varför man senare bytt namn på skolan!

Under de tidigare åren, ända sedan starten, fanns många elever med folkmusikbakgrund på skolan, och det fanns en vilja att spela låtar. I mitten av 90-talet tog rektor Gunnar Crantz kontakt med Per Gudmundson som tillfrågades om han kunde ta några timmar i veckan med intresserade elever för att tillgodose detta behov.

Möjligheterna till högskoleutbildning med folkmusik som inriktning hade sedan 70-talet stadigt utvecklats, dock upplevde man efterhand att det vore bra med en högskoleförberedande folkmusikutbildning, dels för att vara bättre förberedd på sitt huvudinstrument men också i hög grad för att höja nivån inom de teoretiska delarna och som ett komplement till folkhögskolornas kurser.

Gunnar ville höja ribban och ge skolan en eftergymnasial folkmusikutbildning, på samma sätt som den klassiska. Då Per inte ansåg sig själv ha tid, eller den rätta pedagogiska bakgrunden och erfarenheten för uppdraget att utforma utbildningen, gick frågan till mig, och jag accepterade. Efter ett intensivt arbete med folkmusikanpassade

kursplaner, lärarrekrutering, marknadsföring med mera sjösattes den eftergymnasiala folkmusikutbildningen 1997.

Stort fokus lades på att tidigt stimulera medvetenheten om, och förstå vikten av ett personligt uttryck. Därför är gästlärare en viktig del av utbildningen, som inspirationskällor och som exempel på betydelsen av individualitet och mångfald. Möten med gästlärare kan se ut på många olika sätt: temadagar på skolan, 2-3 dagars besök hemma hos..., utflykt till speciell folkmusikmiljö, elevens egna önskemål...

De första åren erbjöd skolan utbildning på endast fiol och sång, efterhand har det kommit att omfatta ett flertal instrument.

Folkmusikerna på Musikkonservatoriet Falun blev snabbt ett färgstarkt inslag i skolans profil, också som en inspirerande och kompletterande del för skolans övriga elever.

Rekryteringen till landets folkmusikutbildningar på högre nivå visade sig snabbt ha avsedd verkan, och vi kan idag konstatera att "gamla" elever från Musikkonservatoriet Falun har en stark ställning i dagens folkmusiksverige.

*Jonas Holmén,
musikpedagog och spelman,
utbildningsledare för
folkmusikutbildningen 1997-2003*

Vänner för livet

med musiken som drivkraft

För sex år sedan klev vi in i Musikkonservatoriet Faluns värld och sedan dess undervisar gymnasiegemensamma ämnen som svenska, engelska och samhällskunskap i Musikkonservatoriets lokaler. Vi rör oss ständigt till tonerna av slagverk, piano eller klarinett när vi undervisar engelska och historia.

I vår högskoleförberedande gymnasieutbildning förbereds våra elever för framtida studier oavsett om de väljer musikhögskolor eller andra högre utbildningar. En av våra elever som har valt läraryrket är Mathilda Claesson, student 2015, och i dag läser hon till gymnasielärare i svenska och historia. Vid ett samtal med henne så berättar hon om sina år vid Musikkonservatoriet Falun:

När du ser tillbaka på dina år på Musikkonservatoriet Faluns gymnasieutbildning, vad tänker du då?

– Den första tanken som kommer är alla vänner som skolan gav mig. Vi var och är fortfarande en familj. I och med att skolan är liten och många flyttar hemifrån i ung ålder fick vi ta hand om och finnas där för varandra. Den andra tanken som kommer är min personliga utveckling. Det var på konservatoriet som jag förstod vem jag är och vad som är viktigt för mig. Jag blev sedd av skolkamrater och lärare men jag lärde mig även att se mig själv.

Du flyttade till Falun från Kristinehamn vid sexton års ålder, hur var det?

– Jag minns fortfarande dagen då familjen lämnade mig ensam kvar i Falun efter att

ha hjälpt mig flytta. Jag var ledsen, samtidigt som jag visste att jag tagit rätt beslut. Jag behövde inte vara ledsen länge då jag kände gemenskap direkt när jag klev över tröskeln till skolan första dagen. Jag var välkommen för den jag var. Ingen visste något om mig vilket gjorde att jag fick bestämma vem jag ville vara. Att flytta hemifrån tidigt var ett av de bästa besluten jag tagit.

Vad var det bästa med Musikkonservatoriet Falun?

– Helt klart gemenskapen på skolan. Jag

”

– Jag har kontakt med flera klasskamrater idag och jag har absolut hittat vänner för livet.

hade lika många vänner i klasserna över som under. Uppsättningen i ensembler likt hänget i skolans kök bestod av elever från alla klasser, både gymnasieelever och elever från den eftergymnasiala högskoleförberedande musikerutbildningen. I och med mitt val av yrke måste jag även slå ett slag för den höga lärartätheten.

– Det är först i efterhand som jag förstår vikten av hög lärartäthet och att bli sedd. Jag kände mig sedd av alla lärare även om de kanske inte undervisade mig.

Har du kontakt med dina klasskamrater från Musikkonservatoriet Falun i dag?

– Jag har kontakt med flera klasskamrater idag och jag har absolut hittat vänner för livet. Jag föredrar att se alla skolans elever under min studietid som klasskamrater, då vi som skola blev en tight grupp och gjorde mycket tillsammans. En skola med få elever ger möjlighet till stor gemenskap.

Vad fick du med dig i de gymnasiegemensamma ämnena svenska, engelska, samhällskunskap, historia och religion?

– Trots skolans inriktning på musik var mina favoritämnen de teoretiska. Kombinationen musik och språk- och samhällsorienterade ämnen stimulerade mig bra. Jag upplevde ett bra samarbete mellan de teoretiska ämnena. Bland annat gjorde vi ett ämnesöverskridande projekt med svenska och samhällskunskap där vi behandlade Israel-Palestina konflikten och utgick både från samhällsperspektivet och i svenskämnet där Morgon i Jenin av Susan Abulhawa användes. Det här är bara ett av alla samarbeten som gjordes mellan de teoretiska ämnena. Under min studietid uppskattade jag dessa samarbeten då det gav mig möjlighet att se olika sidor av samma mynt: att se fler perspektiv och synvinklar. I dag, under min pågående lärarutbildning, ser jag tillbaka på samarbetena och inspireras. Samtidigt som det ger elever möjlighet att få ett vidgat perspektiv leder det även till att elever får mer tid över då examinationen slås samman, vilket gör att de som vill öva mer har den möjligheten.

Du har valt att studera till lärare, när bestämde du dig för att söka lärarhögskolan?

– Längst inne i hjärtat har jag så länge jag minns velat bli lärare. När det var dags för gymnasievalet ville jag göra något annorlunda och valde därför Musikkonservatoriet Falun. Skolans utbildning är högskoleförberedande och gav mig möjlighet att studera vidare annat än musik. Trots att jag under hela gymnasietiden visste att jag inte ville bli musiker till skillnad från andra i klassen, gav skolan både rätt kompetens och personlig utveckling.

Tack för intervjun och lycka till med din fortsatta utbildning!

En annan klasskamrat, Klara Bond Jennings, som valde musikhögskolan, berättar också om sina studier hos oss.

När du ser tillbaka på dina år på Musikkonservatoriet Faluns gymnasieutbildning, vad tänker du då?

– Jag tänker faktiskt bara på positiva minnen, de mindre bra minnena har liksom sållats bort. Det är mina tre bästa år hittills i livet för jag kände mig fri och lycklig. Det var första gången jag fick så nära vänner, och vi sattes i både krävande och fantastiska situationer tillsammans. Det är krävande att gå på ett gymnasium

som man dessutom flyttat hemifrån för att börja på, bara har ca 70 elever och som är spetsinriktad på musik - vilket innebär krav från både vanliga lärare och musiklärare. Ibland kändes det som att skolan var en konstant samarbetsövning.

– Det känns som att jag växte enormt mycket under de tre åren och fick en bra grund till att hitta mig själv.

börja om på nytt utan någon fasad alls, för det tyckte jag Musikkonservatoriet Falun öppnade upp för. Majoriteten av eleverna på skolan hade ju flyttat hemifrån så vi fick bli varandras familj. För mig blev det en flytt på tryggaste och bästa sätt! Att tillsammans börja förstå hur mycket maten på Hemköp faktiskt kostar och därför cykla ihop till Willys istället, kämpa med övningskrav, dela övningstips, prestationsångest, hemlängtan, skriva PM i klassrummet en lördag (hela klassen!), gå på fester, arrangera låtar, grupparbeten med mera. Man fick ta sig an saker jag tidigare inte hade behövt göra. Det känns som att jag växte enormt mycket under de tre åren och fick en bra grund till att hitta mig själv.

Vad var det bästa med Musikkonservatoriet Falun?

– Att jag kände mig sedd på skolan, av både lärare och elever. Att alla flyttade hemifrån till Falun tillsammans. Att skolan kändes så sammansvetsad på alla sätt, musikämnen, de vanliga skolämnena, eleverna och lärarna kändes som att de gick hand i hand. Det uppskattade jag! Jag uppskattade också att man som elev kändes viktig, så om man hade synpunkter/önskemål eller idéer så brukade man bemötas positivt. Lärarna kändes lösningsfokuserade och måna om

– Jag vågade vara mig själv till 100% på den skolan, på många ställen jag har hamnat på efter Musikkonservatoriet Falun har jag inte kunnat vara det. Det säger en del! Jag märker själv att jag ofta (väldigt ofta) pratar om Musikkonservatoriet Falun, och jag förstår då att den skolan och allt den har fört med sig betyder mycket för mig.

Vad var det mest positiva med de ämnesöverskridande arbetena med oss? Har du några särskilda minnen?

– När jag gick på Musikkonservatoriet Falun visste jag inte om jag ville söka vidare inom musik eller inte, snarare alternativ två. Så jag tyckte om blandningen! Det blev lättare att fokusera på musikämnena respektive skolämnena när man bytte fokus. Att först ha ensemble – sedan svenska. Det gjorde att varje lektion kändes speciell.

– Jag minns också att jag tyckte att varje ämne blev ordentligt. Eftersom (som jag uppfattade det) vi behövde banta ner på de vanliga lektionerna och ha mycket mer musik än "vanliga" estetprogram, så kändes det som att alla lektioner vi hade på "pluggsidan" var noga framvalda och planerade. Inget bara blev utan det fanns en tanke med allt. Det gjorde att det blev väldigt kul att gå i skolan tyckte jag.

– Det var fint att ha två lärare som arbetade så nära med varandra, som i duo kändes det som. Ni hade förståelse för musiksidan, men värnade mycket om era ämnen med. Det gillade jag.

Du flyttade till Falun från Leksand vid sexton års ålder, hur var det?

– Det var så nyttigt. Det var en chans att

varje elevs trivsel. För mig blev det inte bara tre gymnasieår utan snarare en upplevelse och ett kapitel i livet.

Har du kontakt med dina klasskamrater från Musikkonservatoriet Falun i dag?

– Ja! Några av mina närmaste vänner har jag fått där.

Du har valt att studera till musiker, när bestämde du dig för att söka musikhögskolan?

– I ettan på gymnasiet hade jag i princip bestämt mig för att hoppa av Musikkonservatoriet Falun. Till sommaren efter ettan blev dock jag och en vän från Falun utsedda till att representera Sverige

på ett musikläger i Estland som heter Ethno. Först var jag tveksam till att ens åka, men sedan bestämde vi oss för att köra. Det beslutet var så rätt! Jag är så troligt glad över att vi gjorde det!

– Utan den resan kanske jag inte hade fortsatt att spela fiol. Under lägret där var första gången på länge som jag fick känna mig duktig och som att jag hade ett ansvar och något att ge. Vi blev tilldelade lite av en ledarroll och för mig var det ett stort steg, då det för första gången kändes som att folk såg upp till mig och mitt spel. Det var en riktig egoboost! Vi framförde fantastiska konserter och hade så kul, så under den

sommaren ändrades mina tankar från att vilja hoppa av Musikkonservatoriet Falun och börja i Uppsala på humanistiska, till att stanna kvar (med glädje!) och söka vidare till högskola.

– Så man kan säga att jag bestämde mig för att söka när jag kände att jag hade något att representera mig själv med när jag klev in framför juryn. Det har tagit tid att finna det.

Tack för intervjun och lycka till med din fortsatta utbildning!

*Maria Klockars och Anna Lerneman
lärare i gymnasiegemensamma ämnen*

Tusen och en natt när det våras

Vårterminen 2018 påbörjas ett ämnesöverskridande samarbete som sträcker sig in i musikens värld, nämligen Tusen och en natt, ett verk från den medeltida epoken. Eleverna ska fördjupa sig i verket i ämnena svenska, historia och musikhistoria för att slutligen muntligt, skriftligt och musikaliskt gestalta och framföra Tusen och en natt samt Nikolaj Rimskij-Korsakovs symfoniska verk Sheherazade, inspirerat av Tusen och en natt. Detta sätt att arbeta ger eleverna en större förståelse och kunskap för såväl tiden, samhället som musiken.

Envishet och sammanhållning – en tillbakablick

Per-Olof Hedlund bläddrar i minnenas arkiv och tecknar bilden av en skola i ständig politisk motgång – trots fina resultat och enorm uppskattning från musikhögskolehåll.

Strax före midsommar 1967 genomfördes det första inträdesprovet till Landstingets Högre Musikskola. Skolans rektor, Svante Bohm, hade under vårterminen besökt Dalarnas kommunala musikskolor och dess ledare, och undersökt behovet av en utbildning mellan kommunal musikskola och musikhögskola. Redan första året kom 17 sökande till de 16 platser som planerats.

En egen skolstyrelse inom landstinget hade förutom LHM också Centrala Verkstadsskolan att administrera. I samband med skolans årliga antagningsprov i form av provspelningar var lärarkollegiets antagningsbeslut över vilka elever som skulle få börja året efter tvunget att godkännas av denna skolstyrelse. Emellertid opponerade sig aldrig denna mot lärarkollegiets uttagna kandidater, men under skolans första år förde ändå styrelsen fram en del kritik mot att för få elever från Dalarna antogs.

Spartanska förhållanden
N-huset vid Haraldsboskolan blev

kombinerad skol- och förlägningsbyggnad. Ett större rum i källaren blev klassrum med stolar och bord, kateder, krittavlor med svamp och ett piano. Inför starten hade också en flygel och fyra pianon inköpts – vilket var skolans hela materiel!

Tillgång till noter för utlåning fanns inte alls utan lärarna lånade ut av sina privata exemplar och eleverna köpte noter själva när ekonomin tillät detta. Kopieringsmöjligheter existerade över huvud taget inte, men ett notbibliotek började dock byggas upp, något som dessvärre ödelades vid den stora branden 1971.

– Skolan var då sedan en termin inhytt i Hälsinggårdens herrgård, ett för skolans behov fullkomligt odugligt hus. Tre dagar efter branden kunde man flytta in i det gamla biblioteket i Falun och börja om nästan från början. Något bättre blev det,

men denna "nödlösning" varade ändå i hela elva år, säger Pelle och ler snett.

Skolan vann snabbt gott rykte och antalet sökande steg till runt hundra per år.

– Många kommuner och landsting kontaktade också Svante och ville veta hur han burit sig åt; i princip alla som kom in på LHM gick ju vidare till Sveriges, Norges och Danmarks musikhögskolor. Allmänt häpnade man när Svante berättade om de spartanska förhållanden skolan verkade under.

Nedläggningshot
Från början fanns beslut att endast 16 elever per årskurs fick antas. Men många

elever sökte till högskolan redan efter ett år, vilket fick till följd att skolan som var tvåårig oftast hade 25 istället för 32 elever. Detta hade sin förklaring bland annat i att samtliga elever förbereddes för att kunna göra inträdesproven till högskolan redan efter ett år – ifall skolan inte skulle få vara kvar.

För trots enastående resultat, som uppmärksammades av Sveriges musikhögskolor, röntes rektor Bohm föga uppskattning för skolan som, från det att den startade, var ifrågasatt av politiker och makthavare.

– Det var en ständig känsla av otrygghet bland oss lärare eftersom det alltid fanns en känsla av att skolan när som helst kunde läggas ned. Detta präglade de första tio åren och inte sällan var Svante rent gråtfärdig då han kom från mötena med skolans styrelse, vilken han aldrig kände något som helst stöd från, berättar Pelle inte utan en viss bitterhet i rösten.

– Röster inom landstinget deklarerade också öppet att skolan skulle bort. Det sades till och med att Svante "var olämplig att ha hand om ungdomar", ett uttalande taget ur luften, markerar Pelle bestämt.

Istället fanns krafter som ville göra om skolan till musikgymnasium, vilket på den tiden klingade mycket finare än musikskola. Hur man då fick lösa detta med riksintaget kunde dock ingen av dess förespråkare förklara.

Du-reformen

Pelle berättar vidare om en du-reform som genomfördes i samband med att verksamheten började. Alla elever förväntades tilltala läraren med "magistern" vilket var brukligt i såväl grundskolan som på kommunala musikskolan i slutet av 60-talet.

Vissa lärare var inte odelat positiva till detta att eleverna plötsligt skulle dua. "Man får väl vänja sig" var det många som muttrade. Men jag sa till Svante att nu har vi möjligheten att redan från början modernisera såväl språkbruket som kontakten mellan lärare och elev. Så på uppropet förklarades helt framt att här i skolan säger vi du till varandra. Och så förblev det, förklarar Pelle.

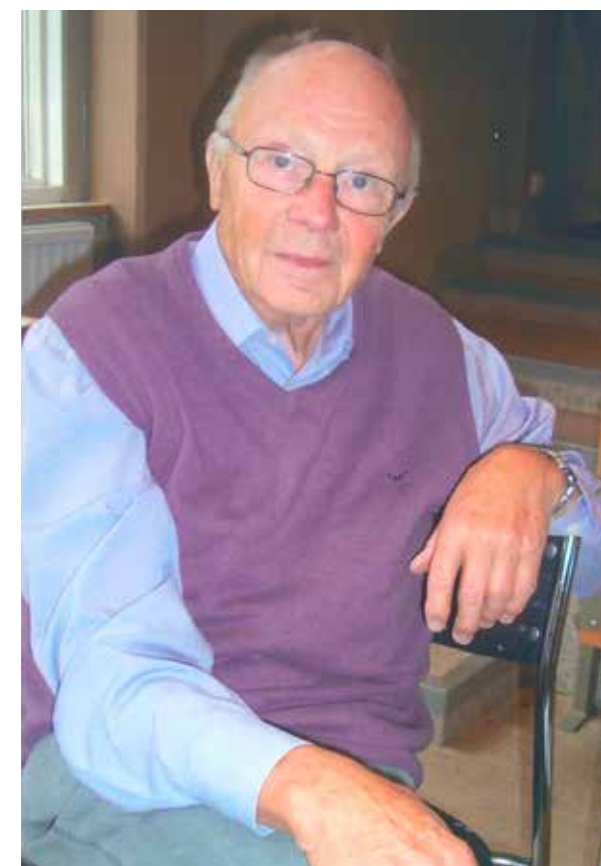
Exceptionell sammanhållning

Men det som gör starkast intryck, som visar vad skolan betydde för elever som fick möjlighet att gå där, är när samtalet glider in på sammanhållningen, en sammanhållning som var exceptionell:

– När sökande till högskolorna avreste från centralstationen i Falun var så gott som samtliga skolans elever vid tåget och

vinkade av. Ofta sjöng man spontant i kör för att "peppa upp" kamraterna. Jag minns också att jag själv vid något tillfälle var där. Det var en mycket speciell känsla av samhörighet.

Särtryck ur artikeln "Ständig motvind, trots goda resultat från start" i skriften Musikkonservatoriet Falun 40-årsjubileum.

Per-Olof "Pelle" Hedlund

Möte med proffs

Samarbetet med Dalasinfoniettan

Det är omöjligt att överskatta det pedagogiska värdet för en ung musikstuderande att få sitta bredvid en professionell musiker under en professionell orkesterproduktion med en professionell dirigent. Man kan undervisa i månader och år utan att uppnå den mängd överförd information som sker i ett sådant sammanhang.

All modern pedagogisk forskning visar på sambandet mellan interaktion i ett kvalificerat sammanhang och uppnådda resultat. Inom den pedagogiska forskningen kallas detta ofta för "det sociokulturella perspektivet på lärande". Det är alltså när man studerar lärandeprocesser i stort som man ser att denna form av undervisning är den överlägset viktigaste. Den kan appliceras på alla lärandeområden, och har främst från millenieskiftet vuxit fram inom den svenska skolan och den svenska pedagogiska forskningen, även om idéerna ursprungligen härstammar från forskning av en rysk psykolog vid namn Lev Vygotskij på 1920-talet. Inom musik är det ett välkänt faktum att man lär ut det vi kallar för orkesterrutin på detta vis.

En förebild för all utbildning

Musikkonservatoriet Falun har samarbetat med Dalasinfoniettan i perioder sedan tidigt 90-tal. Det är dock först de senaste fem åren som samarbetet har utvecklats kraftigt både i fråga om volym och innehåll. Två gånger

varje läsår genomförs dessa produktioner, och det är inte bara helt unikt för en estetisk gymnasieutbildning att kunna erbjuda detta, utan faktiskt ett fenomen som gör Musikkonservatoriet Falun till en förebild för all utbildning överhuvudtaget.

Direktkontakt med arbetslivet

Samarbetet ger också eleverna en direkt inblick i arbetslivet för en musiker. Dessutom lär eleverna på ett personligt plan känna proffsmusiker som till vardags är yrkesverksamma musiker. För en spetsutbildning med riksintag är kontakt med arbetslivet ett krav och en självklarhet. Men vilket annat program kan leverera detta i den omfattningen och med den kvaliteten som görs på Musikkonservatoriet Falun?

Minutiösa förberedelser

Eleverna förbereds minutiöst. Dalasinfoniettas stämledare iordningsställer stråk och annat i materialet redan flera månader innan den första repetitionen.

Blåslärarna bearbetar också materialet. Sedan tar lärarna vid och genomför stämrep, övningar, individuell undervisning och förberedande repetitioner ända fram till konsert. Absolut ingenting lämnas åt slumpen. Resultatet har blivit magiska konserter och unika upplevelser för eleverna. Projekten har framfört verk som Dvoraks åttonde symfoni, Mozarts symfoni nr 40, symfoni nr 3 och 5 av Beethoven, Brahms tredje symfoni och nu, på jubileumskonserter, Scheherazade av Rimskij-Korsakov. Projekten har letts av dirigenter som Fredrik Burstedt, Andreas Alin, B Tommy Andersson, Michael Bartosch och nu på jubileumskonserter kommer Paul Mägi att hålla i dirigentpinnen. Samtliga är dirigenter som till vardags verkar framgångsrikt bland svenska och utländska orkestrar.

Dalasolist

Samarbetet med Dalasinfoniettan och Musik i Dalarna har ytterligare en helt unik dimension, som vi är ensamma om

Foto: Per Eriksson

i Sverige: Dalasolist. Detta är en tävling exklusivt för elever vid Musikkonservatoriet Falun. Vinnaren får framträda som solist med Dalasinfoniettan, och juryn består av musiker från Dalasinfoniettan.

Tävlingen har också en klass för tonsättare. Musikerna i Dalasinfoniettan väljer bland tävlingsbidrag från kompositionsklassen,

och vinnaren får sitt verk spelat vid samma konsert som Dalasolisten framträder. I denna process deltar även Gävle Symfoniorkester, ytterligare en exklusiv samarbetspartner för Musikkonservatoriet Falun.

Detta är inte bara en morot för de studerande, det är framför allt en enastående möjlighet för de allra mest

begåvade eleverna att få utbildningsmoment som är anpassade till deras nivå. De två vinnarna får även Seth Karlsson-priset på vardera 15 000 kronor. Tävlningen är nu inne på sitt fjärde år.

Per Helters

Musikkonservatoriet Falun och Kallkursen

Två anrika institutioner i Musiksverige möts i samarbete

Liksom Musikkonservatoriet Falun är ett begrepp i Musiksverige, så är Kallkursen det. Kallkursen är ännu äldre, och utgörs av en sommarkurs på högsta nivå för unga violinister och altviolinister i åldrar upp till 18 år.

Kursen har ägt rum varje år sedan 1954, det vill säga 64 somrar i rad, och haft totalt över 600 deltagare. Under 45 av dessa somrar har kursen arrangerats i Kall i Jämtland, vilket givit kursen dess namn. Grundare var prof. Sven Karpe (1908-1999). Arrangör har under hela tiden varit Ivar och Gerda Lundgrens stiftelse.

Sedan 2015 äger Kallkursen rum vid Musikkonservatoriet Falun, och ingår i skolans kursutbud. Skolans lokaler och omgivning är idealiska för en sådan kurs, och skolans delaktighet i kursen syns också i det att nuvarande violinläraren vid Musikkonservatoriet Falun, Yvonne Persoon, är lärare också på Kallkursen, vilket även en av de tidigare lärarna, Inge Hällkvist, varit.

Antagning till kursen sker med provspelning varje vår, och den metodik som under dessa 64 år utvecklats och förvaltats vid kursen har haft, och har alltså, en oskattbar betydelse för majoriteten av den svenska violineliten och för hela Musiksverige.

Huvudansvarig för kursen är idag Ulla Magnusson, tidigare metodiklärare i violin vid Kungl. Musikhögskolan i Stockholm. Förutom Ulla Magnusson och Sven Karpe har tidigare huvudläraren i violin vid Kungl. Musikhögskolan i Stockholm prof. Harald Thedéen varit en centralgestalt för kursen under många år, liksom Lisbeth Vecchi, som, förutom undervisning, med sin "fiolgympa" svarat för ergonomiutbildning under många kurssomrar.

Att ge exempel på framstående violinister som varit på Kallkursen i sin ungdom låter sig inte göras här helt enkelt för att de är för

Malin Broman, 11 år (till vänster) 1986. Malin är numera förste konsertmästare i Sveriges Radios Symfoniorkester.

Foto: Thomas Olofsson

många. En som ändå ska nämnas här är Gunnar Crantz, rektor vid Musikkonservatoriet Falun mellan 1990 och 2012. Han deltog somrarna 1960-1963.

Det är med glädje, stolthet och tacksamhet Musikkonservatoriet Falun numera kan titulera sig medarrangör till den legendariska institutionen Kallkursen, och passar på att i förväg gratulera Kallkursen till den 65:e genomförda kurssommaren 2018! Vi ser fram emot många härliga och högkvalitativa kurssomrar tillsammans under minst 50 år till!

Per Helders

50-ÅRSJUBILEUM

24 MAJ – 2 JUNI

MUSIKKONSERVATORIET FALUN fyller 50 år och firandet kulminerar i en jubileumsvecka sprängfylld av musik.

Möt framtidens musiker vid den skola som under 50 års tid varit landets ledande musikhögskoleförberedande utbildning.

TOR 24 MAJ

19:00 Nybrokyrkan
WIND POWER

LÖR 26 MAJ

19:00 Gamla Elverket
CELLO METAL

SÖN 27 MAJ

16:00 Nybrokyrkan
NY MUSIK – URUPPFÖRANDE

MÅN 28 MAJ

12:00 Stadsbiblioteket
KAMMARMUSIK

14:00 Kristinehallen
SKOLFÖRESTÄLLNING OPERA

19:00 Kristinehallen
PERCUSSION POWER

TIS 29 MAJ

19:00 Gamla Elverket
JAZZLINJEN 10 ÅR – KONSERT

ONS 30 MAJ

19:00 Bergslagssalongen
PIANOAFTON

TOR 31 MAJ

19:00 Gamla Elverket
FOLKLINJEN 20 ÅR – KONSERT

FRE 1 JUNI

19:00 Kristinehallen
GLUCKOPERA: »PARIS OCH HELENA«

LÖR 2 JUNI JUBILEUMSDAG

14:00 Kristinehallen
PANELSAMTAL
Sven-David Sandström & Göran Greider

15:00 Kristinehallen
STOR GALA- OCH JUBILEUMSKONSERT
Sven-David Sandström »SÅNGENS HUS« (2018)
(Text: Göran Greider)
(Uruppförande av beställningsverk)
Nikolaj Rimskij-Korsakov »SCHEHERAZADE« op 35
PAUL MÄGI dirigent

18:00 Kristinehallen
MINGELFEST FÖR SÄRSKILT INBJUDNA GÄSTER

Tack

för att ni gör det möjligt!

Musikkonservatoriet Falun har nu funnits i 50 år. Under denna tid har skolan hela tiden varit ledande inom sitt område, och dess position har stärkts ytterligare. En konkurrens från andra liknande utbildningar har av förklarliga skäl uppstått, och dessa andra utbildningar har koncept som i många avseenden liknar det som Musikkonservatoriet Falun har arbetat med i ett halvt sekel. Men det är bara Musikkonservatoriet Falun som kan erbjuda kvaliteter som exempelvis våra samarbeten med Dalasinfoniettan, Gävle Symfoniorkester och Gotlands Tonsättarskola, eller fenomen som Dalasolist,

ett rikt instrumentarium med bland annat en komplett slagverksinstitution och många flyglar, eller möjligheten att dela ut stipendier på närmare 200 000 kr årligen till eleverna. Detta i sin tur kräver mer än tradition och kompetens. Det kräver faktiska och avgörande insatser från bidragsgivare och institutioner. Vi vill härmed tacka innerligt för detta stöd. Vi vänder oss först till Landstinget Dalarna, Musik i Dalarna, Dalasinfoniettan och Falu Kommun. Men också alla de övriga som återfinns nedan har en avgörande betydelse för att en av Sveriges förnämligaste utbildningar generellt sett är en del av verkligheten:

Kungl. Musikaliska Akademien
E J Ljungbergs utbildningsfond
Stiftelsen Marcus och Amalia
Wallenbergs Minnesfond
Stiftelsen Sigurd och Elsa Goljes
minnesfond
Alfvénfonden
J August Bergmans utbildningsfond
Carin Malmöf-Forsslings
stipendiefond
Ivar och Gerda Lundgrens stiftelse/
Kalkkursen
Sparbanksstiftelsen
Gävle Symfoniorkester
Sveriges länsmusikorganisationer
genom Musichefskollegiet
Gotlands Tonsättarskola
Högskolan Dalarna
Musikhögskolan i Malmö
Falu Gruva
Spelrum Falun
Ung Jazz Falun
Folkmusikens hus

FaluFolk musik&dans
Daljunkaregården
Stora Enso
Svenska kyrkan Falun
Falu stadsbibliotek
Kulturskolan Falun
Vinterfest
Film i Dalarna
Musikerförbundet
SYMF (Sveriges Yrkesmusikerförbund)
Kalle Moraeus

*Vi är också mycket nöjda och
återkommande kunder hos:*
Panang kommunikation AB
Nybrokyrkan Falun
Gamla Elverket, Falun
Printeliten AB
Dalarnas museum
Dalarnas Tidningar
Gymnasieguiden
Tidskriften Opus
Tidskriften LIRA

Tidskriften Musikant
Svenska Stråkläraryrket,
ESTA Sweden
Svenska Pianopedagogförbundet,
EPTA Sweden
Riksförbundet Unga Musikanter
Tidskriften Uttryck
Svenska Gitarr & Lutasällskapet
BK Data, Falun
Allard Film och Musik
Hansson buss
Hotell Almedalen, Visby
Visby fängelse vandrarhem
Destination Gotland
Centrumkanalen
Musikcenter Borlänge
Pianotech AB
Steinway Gallery Stockholm
Pierre Lindström violinateljé
Falu Violin Ateljé
Bo Önander Violins
CariAnna Catering

